

گفت وگو با امیراطهر سهیلی، فیلم‌ساز مشه‌دی که در دوران جنگ رمضان چندین اثر تولید کرد

هنرمندان، درخط مقدم جنگ رسانه‌ای

شکبیا افخمی راد| امیراطهر سهیلی، مستندساز و فیلم‌ساز مشه‌دی، درست‌درروزهایی‌که فیلم‌برداری‌دومین‌فیلم‌بلند سینمایی‌خود‌با‌عنوان

«کالونی»‌درزائرکودک‌ونوجوان‌راه‌پایان‌رسانده‌ودرتدارک‌اکران‌آن‌بود.‌با‌آغاز‌جنگ‌رمضان‌روبه‌رو شد.‌در‌چنین‌شرایطی،‌اوترجیح‌داد‌به‌جای‌ماندن‌در‌فضای‌تولیدات‌معمول‌سینمایی،‌به‌دل‌بحران‌برود‌و‌با‌دوربین‌خود،‌روایتگر‌لحظات‌واقعیات‌هایی‌باشد‌که‌کمتر‌دیده‌می‌شوند.‌سهیلی‌از‌همان‌روزهای‌ابتدایی،‌سفر‌به‌شهرهای‌مختلف‌درگیر‌در‌جنگ‌را‌آغاز‌کرد؛‌از‌تهران‌و‌اصفهان‌و‌شیراز‌گرفته‌تا‌میناب،‌یزد،‌کرمان‌و‌مشهد.‌او‌در‌این‌مسیر‌بدون‌تکیه‌بر‌حمایت‌های‌مالی‌رسمی،‌تلاش‌کرده‌است‌با‌تولید‌آثار‌مستند‌و‌داستانی،‌سهمی‌درثبت‌و‌بازنمایی‌این‌برهه‌حساس‌تاریخی‌داشته‌باشد.‌گفت‌وگویی‌پیش‌رو،‌روایتی‌است‌از‌نگاه‌او‌به‌نقش‌هنرمندان‌در‌جنگ،‌وضعیت‌رسانه‌در‌ایران،‌چالش‌های‌تولید‌در‌شرایط‌بحران‌و‌انتقادهایی‌که‌به‌ساختار‌مدیریتی‌حوزه‌فرهنگ‌ورسانه‌دارد.

● نگاه‌های‌متفاوت‌هنرمندان

سهیلی‌درابتدای‌صحبت‌هایش،‌هنرمندان‌را‌بر‌اساس‌نوع‌رویارویی‌شان‌با‌جنگ‌به‌دو‌دسته‌تقسیم‌می‌کند.‌به‌گفته‌او‌گروهی‌از‌هنرمندان‌علاقه‌مندند‌در‌باره‌زمانی‌جنگ‌درباره‌خود‌انسان‌صحبت‌کنند؛‌چون‌بر‌این‌باور‌هستند‌که‌بلوغ‌فردی،‌در‌نهایت‌به‌بلوغ‌اجتماعی‌و‌تحول‌جهان‌منجر‌می‌شود.‌در‌مقابل،‌گروهی‌دیگر‌از‌هنرمندان‌ترجیح‌می‌دهند‌به‌دل‌ماجرا‌بروند‌و‌از‌متن‌اتفاقات،‌روایت‌خود‌را‌بسازند.

این‌تقسیم‌بندی‌به‌وضوح‌در‌میان‌سینماگران‌نیز‌دیده‌می‌شود؛‌برخی‌با‌فاصله‌گذاری‌و‌نگاه‌انسانی‌به‌موضوع‌می‌پردازند‌و‌برخی‌دیگر،‌واکنشی‌سریع‌و‌مستقیم‌به‌وقایع‌نشان‌می‌دهند.‌سهیلی‌برای‌روشن‌تر‌شدن‌تفاوت‌این‌دو‌رویکرد،‌به‌اختلاف‌نظر‌میان‌ابراهیم‌حاتمی‌کیا‌و‌مرحوم‌عباس‌کیارستمی‌اشاره‌می‌کند؛‌جایی‌که‌یکی‌از‌دل‌جبهه‌سخت‌می‌گوید‌و‌دیگری‌از‌اهمیت‌جزئیات‌زندگی‌روزمره،‌سهیلی‌تأکید‌می‌کند:‌«هر‌هنرمندی‌نگرش‌خودش‌را‌دارد‌و‌باید‌به‌هر‌دو‌نگاه‌احترام‌گذاشت.»

این‌مستندساز‌با‌تأکید‌بر‌ماهیت‌شخصی‌هنر،‌یادآور‌می‌شود‌که‌نمی‌توان‌از‌همه‌هنرمندان‌انتظار‌داشت‌در‌شرایط‌جنگی‌اثر‌تولید‌کنند‌یا‌موضوع‌مشخصی‌بگیرند.‌به‌نظر‌او،‌کسی‌حق‌ندارد‌هنرمندان‌را‌بازخواست‌کند‌که‌چرا‌در‌این‌ایام‌کاری‌خلق‌نکرده‌اند.‌با‌این‌حال،‌سهیلی‌میان‌هنرمندان‌مستقل‌و‌افراد‌ی‌که‌در‌قالب‌ساختارهای‌رسمی‌فعالیت‌می‌کنند‌تفاوت‌قائل‌می‌شود‌و‌می‌گوید:‌«کسانی‌که‌برای‌تولید‌اثر‌حقوق‌می‌گیرند،‌در‌چنین‌شرایطی‌وظیفه‌دارند‌کار‌کنند.»

● نقد

سرریال «روشنایی شب» یکی از تازه‌ترین تلاش‌های تلویزیونی برای بازنمایی روایت‌های جاسوسی و امنیتی است؛ اثری که گوشید با فاصله‌گرفتن از شعارزدگی‌های مرسوم، تصویری ملموس‌تر از نقاب‌نیروهای امنیتی با تهدیدات پیچیده و خرابکارانه ارائه دهد، هرچند در روایت، دچار ضعف‌های جدی بود و در بازیگری نیز یک‌دست و استاندارد عمل نکرد.

محمد عنبرسوز

● بازگشت به زائر آشنا

«روشنایی شب» در زمره سریال‌های جاسوسی – امنیتی تلویزیون قرار گرفت که با تمرکز بر پرونده‌های حساس و عملیات‌های اطلاعاتی، تلاش داشت تصویری نزدیک به واقعیت از سازوکارهای امنیتی ارائه دهد. این مجموعه به کارگردانی محمود معظمی ساخته شده که پیش‌تر نیز تجربه‌های متعددی در این ژانر داشت و با این زبان روایی کاملاً آشناست. داستان «روشنایی شب» حول محور یک تیم امنیتی شکل گرفت که ما موریت داشت با شبکه‌ای از خرابکاران مقابله کند، شبکه‌ای که تمرکز خود را بر ایجاد اختلال در سیستم‌های مخابراتی و زیرساخت‌های اینترنت ایران گذاشته بود. این محور روایی، از یک سو به داستان انسجام می‌بخشید و از سوی دیگر به دلیل بازیگری که در آن برای مخاطب باورپذیرتر کرد، روند پیش‌روی قصه نیز مبتنی بر کشف‌تدریجی‌سرنخ‌ها‌و‌مقابله‌مرحله‌به‌مرحله‌با‌تهدیدات بود.

● جنگ‌رسانه‌ای؛‌نبردی‌که‌سال‌هاست‌جریان‌دارد سهیلی‌جنگ‌امروز‌را‌فقط‌یک‌درگیری‌نظامی‌نمی‌داند،‌بلکه‌آن‌را‌ادامه‌یک‌«جنگ‌رسانه‌ای»‌طولانی‌مدت‌توصیف‌می‌کند.‌او‌معتقد‌است‌این‌نبرد‌از ۱۴۰۰سال‌پیش‌آغاز‌شده‌است‌و‌همچنان‌ادامه‌دارد.‌به‌گفته‌این‌فیلم‌ساز،‌ما‌در‌سال‌های‌اولیه‌ظهور‌اسلام‌به‌واسطه‌معجزه‌بودن‌کتابت‌و‌نوشتن‌در‌جنگ‌رسانه‌ای‌برنده‌بودیم.‌اماد‌ادامه‌با‌تضعیف‌این‌جریان‌و‌ایجاد‌شکاف‌های‌فرهنگی،‌به‌تدریج‌قدرت‌رسانه‌ای‌کاهش‌یافت‌و‌این‌روند‌تا‌امروز‌ادامه‌پیدا‌کرده‌است.

سهیلی‌با‌نقل‌صحبتی‌از‌بهرام‌بیضایی‌بیان‌می‌کند:‌در‌قرون‌چهارم‌تا‌دوم،‌ترکیب‌فرهنگ‌ایران‌و‌اسلام،‌چنان‌شکوهی‌داشت‌که‌چهره‌هایی‌چون‌ابوریحان‌بیرونی‌و‌فارابی‌ظهور‌کردند.‌از‌همین‌رو‌عثمانی‌ها‌تصمیم‌گرفتند‌میان‌عرب‌و‌عجم‌اختلاف‌ایجاد‌کنند‌تا‌بتوانند‌رسانه‌آن‌ها‌را‌محدود‌کنند.

● نقد‌صریح‌به‌مدیریت‌رسانه

یکی‌از‌محورهای‌اصلی‌صحبت‌های‌سهیلی،‌انتقاد‌از‌مدیریت‌رسانه‌ای‌در‌کشور‌است.‌او‌معتقد‌است:‌«ما‌جنگ‌رسانه‌را‌نه‌به‌دشمن،‌بلکه‌به‌مدیریت‌اشتباه‌باختیم.»‌او‌با‌طرح‌این‌سؤال‌که‌چرا‌مخاطب‌نمی‌تواند‌به‌جای‌تماشای‌شبکه‌های‌خارجی‌و‌معاند،‌برنامه‌های‌شبکه‌خراسان‌را‌ببیند‌ادامه‌می‌دهد؛‌یک‌شبکه‌معاند‌با‌مدیریت‌هدفمند‌و‌برنامه‌ریزی‌شده،‌توانسته‌مخاطبان‌را‌تحت‌تأثیر‌قرار‌دهد.‌این‌درحالی‌است‌که‌شاید‌بسیاری‌از‌نهاد‌های‌رسانه‌ای‌کشورمان‌بیشتر‌از‌این‌شبکه‌بود‌چه‌در‌اختیار‌دارند.‌این‌فیلم‌ساز‌معتقد‌است‌خروجی‌های‌رسانه‌ای‌ما‌با‌ظرفیت‌های‌مالی‌و‌نهادی‌در‌داخل‌کشور،‌تناسبی‌ندارند.

● تجربه‌ای‌از‌دل‌میدان

سهیلی‌در‌ادامه،‌به‌تجربه‌شخصی‌خود‌در‌روزهای‌جنگ‌اشاره‌می‌کند‌و‌می‌گوید:‌من‌به‌عنوان‌کسی‌که‌یکی‌از‌ابزارهای‌رسانه‌را‌بلدم،‌از‌روز‌دوم‌جنگ‌با‌حضور‌در‌شهرهای‌مختلف،‌تلاش‌کردم‌با‌امکانات‌محدود،‌اثر‌تولید‌کنم.‌او‌افزود:‌ساخت‌کار‌تصویری‌و‌سینمایی‌نیازمند‌هزینه‌و‌بودجه‌است،‌با‌این‌حال‌من‌تا‌به‌امروز‌چندین‌اثر‌با‌هزینه‌شخصی‌خودم‌ساختم‌و‌از‌هیچ‌کس‌مطالبه‌پول‌نکردم.‌با‌این‌حال،‌سهیلی‌از‌نبود‌حمایت‌مؤثر‌گلایه‌دارد‌و‌بیان‌می‌کند:‌در‌دوران‌جنگ‌۱۲‌روزه‌من‌و‌گروهم‌چندین‌اثر‌تولید‌کردیم‌که‌حتی‌یکی‌از‌این‌اثر‌در‌جشنواره‌«ایران‌من»‌به‌عنوان‌بهترین‌کار‌انتخاب‌شد،‌اتفاقی‌که‌نشان‌می‌دهد‌من‌وظیفه‌خودم‌را‌در‌ایام‌جنگ‌می‌دانم،‌اما‌آیا‌پس‌از‌این‌فعالیت‌ها،‌از‌این‌ظرفیت‌استفاده‌شد؟‌آیا‌کسی‌تماس‌گرفت‌و‌گفت‌این‌مسیر‌را‌ادامه‌بده‌یا‌باز‌خود‌ما‌دنبال‌مسئولان‌راه‌افتادیم؟

● حضور‌در‌میناب

یکی‌از‌بخش‌های‌مهم‌فعالیت‌های‌سهیلی‌در‌دوران‌جنگ‌رمضان،‌حضور‌در‌میناب‌و‌بررسی‌میدانی‌اتفاقات‌بوده‌است.‌این‌فیلم‌ساز‌می‌گوید:‌«وقتی‌شایعات‌مختلفی‌درباره‌آنچه‌رخ‌داده‌بود‌مطرح‌شد،‌تصمیم‌گرفتم‌خودم‌به‌آنجا‌بروم‌واقعیات‌را‌ببینم.‌به‌گفته‌او،‌این‌تجربه‌نشان‌داد‌که‌فاصله‌میان‌روایت‌های‌رسانه‌ای‌واقعیت‌میدانی‌می‌تواند‌قابل‌توجه‌باشد‌و‌همین‌مسئله،‌ضرورت‌تولید‌محتوای‌دقیق‌و‌مستند‌را‌دو‌چندان‌می‌کند.‌سهیلی‌از‌تکراری‌و‌کلیشه‌ای‌بودن‌برخی‌تولیدات‌رسانه‌ای‌نیز‌انتقاد‌می‌کند.‌او‌که‌با‌ور‌دارد‌بسیاری‌از‌آثار،‌صرفاً‌به‌بازگویی‌اتفاقات‌می‌پردازند،‌بیان‌می‌کند:‌اینکه‌فقط‌نشان‌دهیم‌کجا‌مورد‌حمله‌قرار‌گرفته،‌کافی‌نیست؛‌ما‌قرار‌نیست‌گزارش

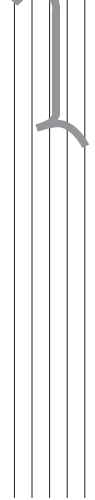
کار‌حملات‌اسرائیل‌و‌آمریکا‌را‌در‌آثارمان‌نشان‌دهیم،‌ما‌باید‌روایت‌خودمان‌از‌وقایع‌را‌بسازیم،‌به‌با‌ور‌او،‌رسانه‌های‌موفق،‌به‌جای‌تمرکز‌صرف‌بر‌آسیب‌ها،‌روایت‌هایی‌هدفمند‌و‌اثرگذار‌تولید‌می‌کنند.‌سهیلی‌یادآور‌می‌شود:‌متی‌که‌الان‌وسط‌جنگ‌هستم‌نباید‌بروم‌از‌آوار‌فیلم‌برداری‌کنم.‌وظیفه‌من‌به‌تصویر‌کشیدن‌زندگی‌و‌شور‌آدم‌هاست.‌نه‌خرابی‌ها‌و‌آوارها.‌این‌مستندساز،‌انگیزه‌خود‌از‌حضور‌در‌میدان‌رانیز‌چنین‌توضیح‌می‌دهد:‌من‌به‌شهرهای‌مختلف‌از‌جمله‌میناب‌رفتم‌تا‌اگر‌سال‌ها‌بعد‌فرزندم‌از‌من‌پرسید‌در‌این‌برهه‌تاریخی‌چه‌کرده‌ام،‌پاسخی‌برایش‌داشته‌باشم.‌او‌تأکید‌می‌کند‌که‌حتی‌یک‌اقدام‌کوچک‌نیز‌می‌تواند‌در‌ثبت‌تاریخ‌و‌انتقال‌حقیقت‌مؤثر‌باشد.

● نیاز‌به‌آثار‌حماسی‌و‌الهام‌بخش

سهیلی‌در‌بخش‌دیگری‌از‌صحبت‌هایش،‌به‌صراحت‌از‌مسئولان‌فرهنگی‌انتقاد‌می‌کند.‌او‌می‌گوید‌بعد‌از‌آنکه‌چندین‌اثر‌با‌هزینه‌شخصی‌خودش‌ساخته،‌برای‌ساخت‌یک‌اثر‌داستانی‌با‌محوریت‌جنگ‌رمضان‌به‌سراغ‌مسئولان‌رفته،‌اما‌حمایت‌لازم‌از‌سوی‌نهاد‌های‌مرتبط‌صورت‌نگرفته‌و‌حتی‌در‌مواردی‌پاسخی‌دریافت‌نکرده‌است.‌به‌با‌ور‌این‌فیلم‌ساز‌یکی‌از‌دلایل‌اصلی‌ضعف‌در‌حوزه‌رسانه،‌همین‌حمایت‌نکردن‌هدفمند‌و‌تخصیص‌نادرست‌منابع‌است.‌او‌بر‌اهمیت‌اعتماد‌به‌هنرمندان‌و‌پرهیز‌از‌نگاه‌های‌محدودکننده‌تأکید‌می‌کند‌ومی‌گوید:‌امروز‌بیش‌از‌هر‌زمان‌دیگری‌نیاز‌داریم‌که‌به‌هنرمندان‌اجازه‌داده‌شود‌آزادانه‌فکر‌کنند‌و‌تولید‌اثر‌داشته‌باشند.‌سهیلی‌همچنین‌با‌ور‌دارد‌جامعه‌امروز‌نیازمند‌آثار‌حماسی‌و‌الهام‌بخش‌است؛‌آثاری‌که‌بتوانند‌روحیه‌ملی‌را‌تقویت‌کنند‌و‌در‌عین‌حال،‌تصویری‌واقعی‌و‌زنده‌از‌زندگی‌مردم‌در‌دل‌بحران‌ارائه‌دهند.

شهریار

شهریار NEWS.IR
۲شنبه
۳۱ فروردین ۱۴۰۵
۲ دقیقه و ۳۳ ثانیه
۳۳۸ مشاهده

بازتاب

جنبش هنری در جنگ تحمیلی سوم

نگاهی به بخشی از فعالیت‌های هنرمندان درباره جنگ اخیر

احد‌مطبوعی‌[در‌دل‌جنگ‌تحمیلی‌سوم،‌هنگامی‌که‌درگیری‌ها‌و‌تحولات‌منطقه‌ای‌را‌با‌هم‌در‌هم‌می‌آمیزند،‌هنر‌و‌فرهنگ‌به‌عنوان‌شعله‌ای‌در‌دل‌مردم‌می‌درخشند.‌این‌حماسه‌فرهنگی،‌با‌الهام‌از‌حماسه‌های‌بزرگ‌فارسی‌و‌ادبیات‌انقلاب‌اسلامی،‌نه‌تنها‌لحظه‌های‌حماسی‌را‌در‌قالب‌نمایش‌ها‌و‌فیلم‌ها‌به‌نمایش‌می‌گذارد،‌بلکه‌به‌صورت‌درام‌انگیز،‌پیام‌مقاومت،‌صلح‌و‌اتحاد‌را‌در‌دل‌همه‌نفوذ‌و‌سوق‌می‌دهد.‌در‌این‌مطلب‌به‌صورت‌جامع،‌بر‌چهار‌محور‌اصلی‌این‌رویدادهای‌فرهنگی‌تمرکز‌می‌کنیم‌و‌در‌کنار‌آن،‌لحظات‌حماسی‌و‌نثرهای‌شاعرانه‌ای‌را‌که‌در‌این‌رویداد‌ها‌جاری‌شد،‌در‌قالب‌حماسه‌های‌مردمی‌در‌ساحت‌حفظ‌ایران‌اسلامی‌بازگو‌می‌کنیم.

● «بهارایران»‌و‌«خیابان‌انقلاب»‌در‌مشهد

برنامه‌های‌«بهار‌ایران»‌و‌«خیابان‌انقلاب»،‌در‌ایام‌نوروز‌بارادپو‌خراسان،‌به‌عنوان‌یوبیشی‌فرهنگی‌رادپویی‌تولید‌و‌پخش‌شد.‌این‌برنامه‌ها‌با‌استفاده‌از‌هنرهای‌نمایشی،‌موسیقی،‌مصاحبه‌و‌تحلیل‌های‌روز،‌به‌روشی‌برای‌ارتقای‌حس‌ملی‌و‌هم‌بستگی‌جمعی‌پرداختند.‌در‌مشهد،‌در‌رادپو

خراسان،‌نمایش‌های‌حماسی‌و‌گفت‌و‌مان‌اجتماعی،‌در‌برابر‌هجمه‌های‌رسانه‌ای‌بود‌که‌توسط‌انجمن‌سینمای‌جوانان‌ایران‌در‌سرتاسر‌شهرهای‌ایران‌بزرگ‌و‌سایر‌نقاط‌استان،‌به‌صورت‌خیابانی‌و‌در‌میدان‌های‌عمومی‌برگزار‌شد.‌۲۵۰۰‌عکاس‌جوان‌ومستعد،‌با‌گوشی‌های‌همراه‌خود،‌لحظه‌های‌تاریخی‌راهپیمایی‌و‌رویداد‌ها‌را‌ضبط

● پوشش‌ملی‌عکاسی‌موبایلی‌«حماسه‌بعثت»‌در‌دل‌جنگ‌تحمیلی‌سوم

پوشش‌«حماسه‌بعثت»‌از‌رویدادهایی‌بود‌که‌توسط‌انجمن‌سینمای‌جوانان‌ایران‌در‌سرتاسر‌شهرهای‌ایران‌بزرگ‌و‌سایر‌نقاط‌استان،‌به‌صورت‌خیابانی‌و‌در‌میدان‌های‌عمومی‌برگزار‌شد.‌۲۵۰۰‌عکاس‌جوان‌ومستعد،‌با‌گوشی‌های‌همراه‌خود،‌لحظه‌های‌تاریخی‌راهپیمایی‌و‌رویداد‌ها‌را‌ضبط

کردند؛‌از‌حضور‌زیر‌بیمبازار‌در‌میدان‌های‌تهران‌تا‌بدرقه‌شهدای‌خدمت‌و‌اقتدار‌ایران‌عزیزمان،‌در‌این‌پوشش،‌نمایشگاهی‌از‌آثار‌همین‌عکاسان‌برپا‌شد،‌عکس‌هایی‌که‌با‌دقت‌و‌شهامت‌گرفته‌شده‌و‌قاب‌هایی‌از‌دل‌خیابان‌های‌ایران‌را،‌با‌روایت‌هایی‌از‌«استقامت‌و‌شجاعت»،‌بیش‌چشم‌مخاطب‌می‌گذارند.‌این‌تصاویر‌در‌نمایشگاه‌های‌خیابانی‌به‌نمایش‌درمی‌آیند‌و‌هر‌عکس،‌همچون‌سینه‌ای‌سرنشاز‌از‌حماسه،‌نثرهای‌درام‌آمیز‌و‌داستان‌مانندی‌را‌در‌ذهن‌پیونده‌زنده‌می‌کند.

● «نیم‌شب»‌و‌پوشش‌«سینمای‌پای‌کارایران»

فیلم‌«نیم‌شب»،‌تازه‌ترین‌ساخته‌محمد‌حسین‌مه‌دی‌وان‌با‌محوریت‌جنگ‌۱۲‌روزه،‌نخستین‌اثر‌داوطلب‌اکران‌در‌شرایط‌جنگی‌بود‌که‌روی‌پرده‌سینما‌ها‌قرار‌گرفت.‌اکران‌این‌فیلم‌زیرآتش‌موشک‌های‌ادارو‌روزهای‌دفاع‌مقدس‌بود،‌روزهایی‌که‌مردم‌با‌چشمانی‌اشک‌آلود‌رشادت‌رزمندگان‌خود‌را‌بر‌برده‌سینما‌تماشا‌می‌کردند.

هم‌زمان‌با‌این‌اکران‌ها،‌مجموعه‌ای‌از‌فیلم‌های‌مرتبط‌با‌جنگ‌تحمیلی‌سوم‌نیز‌نمایش‌داده‌شد.‌مدیرعامل‌همین‌سبز‌اعلام‌کرد‌که‌سینما‌های‌حوزه‌هنری‌در‌۴۰‌شهر‌فعال‌شده‌و‌پوشش‌«سینمای‌پای‌کارایران»‌در‌«۶۰‌سینما‌اجرا‌می‌شود.‌این‌اقدام‌گامی‌مؤثر‌و‌تأثیرگذار‌برای‌توسعه‌دسترسی‌مخاطبان‌به‌فیلم‌ها‌و‌تولیدات‌مرتبط‌با‌جنگ‌تحمیلی‌سوم‌بود؛‌به‌ویژه‌در‌مناطق‌ی‌که‌به‌دلیل‌محدودیت‌های‌امنیتی‌کمتر‌مورد‌توجه‌قرار‌گرفته‌اند.

● طنین‌نوا‌و‌نمایش‌های‌حماسی

نمایشگاه‌«روایت‌نگاه»‌که‌توسط‌مؤسسه‌آفرینش‌های‌هنری‌آستان‌قدس‌رضوی‌برگزار‌شد،‌اندیشه‌های‌رهبر‌را‌بازتاب‌داد.‌در‌این‌نمایشگاه،‌هنرمندان‌با‌نقش‌پردازی‌مینی‌بر‌برداشت‌های‌خود،‌لحظات‌مهم‌تاریخی‌ایران‌را‌در‌قالب‌حماسه‌های‌ادبی‌انقلاب‌اسلامی،

به‌صورت‌زنده،‌بازگو‌می‌کردند؛‌از‌روزهای‌حماسی‌یادداری‌تا‌لحظات‌مبارزه‌و‌ایستادگی‌در‌برابر‌دشمن،‌به‌صورت‌یک‌حماسه‌درام،‌در‌دل‌مردم‌نقش‌داشتند.‌برنامه‌«برای‌ایران،‌سرچشمه‌هنر»‌که‌در‌تئاتر‌شهر‌اجرا‌شد،‌با‌تماشای‌تئاترهای‌کوتاه،‌به‌دنبال‌ایجاد‌ارتباط‌زندانیک‌تر‌بین‌هنر‌و‌جامعه‌بود.‌در‌این‌نمایش‌ها،‌نمایندگان‌جوانان،‌در‌کنار‌هنرمندان‌حرفه‌ای،‌در‌قالب‌نمایش‌های‌حماسی،‌لحظه‌های‌مهم‌تاریخی‌ایران‌را‌از‌دل‌تاریخ،‌در‌مقابل‌نگاه‌مردم،‌بازگو‌می‌کردند.

● خوانندگان؛‌نبض‌شور‌در‌جنگ‌تحمیلی‌سوم

محسن‌چاوشی،‌که‌در‌دنیای‌موسیقی‌ایرانی‌به‌عنوان‌یکی‌از‌محبوب‌ترین‌خواننده‌های‌پاپ‌شناخته‌می‌شود،‌با‌انتشار‌آهنگ‌«حسبی‌!...»‌موجی‌تازه‌از‌اشتیاق‌و‌امید‌در‌دل‌جوانان‌به‌راه‌انداخت.‌این‌قطعه،‌در‌روزهای‌پایان‌سال‌ومصادف‌باحملات‌موشکی‌ایران‌در‌جنگ‌تحمیلی‌سوم،‌با‌شعری

برمفهوم‌وصدای‌گرم‌چاوشی،‌به‌یک‌اعلامیه‌پرشور‌در‌برابر‌هجمه‌های‌اجتماعی‌بدل‌شد.‌این‌آهنگ‌در‌پیام‌رسان‌های‌داخلی‌به‌سرعت‌گسترش‌یافت‌و‌از‌سوی‌فعالان‌رسانه‌های‌رسمی‌برای‌ارتقای‌روحیه‌جمعی‌مردم‌در‌خیابان‌ها‌تأیید‌شد.‌رضا‌صادقی،‌خواننده‌محبوب‌و‌یک‌کار‌شورمان،‌در‌سال‌گذشته‌با‌آفرینش‌«هم‌آهنگ‌خدا،‌مادر،‌وطن»‌به‌عنوان‌یک‌قطعه‌حماسی‌ملی‌جامعه‌در‌طول‌ماه‌رمضان‌رسید.‌این‌آهنگ‌با‌موسیقی‌متن‌گرم‌که‌یادآور‌فیلم‌های‌داش‌مشتی‌بود،‌پیام‌جانمردی‌و‌غیرت‌ایرانی‌را‌به‌گوش‌همگان‌می‌رساند.‌این‌آهنگ‌رضا‌صادقی‌با‌ایجاد‌شعار‌خدا،‌مادر،‌وطن،‌حس‌میهن‌پرستی‌و‌غیرت‌را‌در‌دل‌مخاطبان‌تقویت‌کرد.‌فریدون‌آسرایی،‌با‌تولید‌«لالایی»‌در‌قالب‌آهنگی‌ملازم‌و‌محزون،‌به‌ویژه‌برای‌کودکان‌و‌نوجوانان‌«بچه‌های‌میناب»‌در‌طول‌جنگ‌رمضان‌اجرا‌کرد.‌این‌قطعه،‌با‌بهره‌گیری‌از‌سازهای‌سنتی‌ایرانی‌مانند‌تار‌و‌موسیقی‌آرام،‌غم‌انگیزترین‌لحظات‌را‌برای‌مداران‌داغدار‌در‌قالب‌یک‌لالایی‌به‌مخاطبان‌ارائه‌کرد.